

RETTENS DOM (Femte Afdeling)
22. februar 2001

Sag T-144/00

Daniela Tirelli
mod
Europa-Parlamentet

»Tjenestemænd – overgang til en højere kategori – sekretariatstillæg – vedtægtens artikel 46 – overflytning mellem institutionerne – afvisning«

Fuldstændig gengivelse på fransk . . . . . II - 171

Angående: Påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse om at afslå at yde sagsøgeren sekretariatstillæg, dels om en godtgørelse for en ikke-økonomisk skade.

Udfald: Annullationspåstanden angående sagsøgerens forfremmelse til lønklasse B4 afvises. Påstanden om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren påstår at have lidt som følge af Parlamentets diskriminerende adfærd i forbindelse med hendes forfremmelse til lønklasse B4, afvises.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – søgsmål – forudgående administrativ klage – genstand – overensstemmelse mellem klagen og søgsmålet – klagepunkt, der ikke er angivet i klagen – afvisning

(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

2. Tjenestemænd – søgsmål – erstatningspåstand direkte knyttet til et annullations-søgsmål – kan antages til realitetsbehandling på trods af, at der ikke er sket en forudgående administrativ behandling i overensstemmelse med vedtægten

(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

3. Tjenestemænd – vederlag – ændring i forbindelse med forfremmelse – ikke muligt at reducere grundlønnen – rækkevidde

(Tjenestemandsvedtægten, art. 46, stk. 2, og art. 62)

1. Tjenestemænds søgsmålsadgang er betinget af, at den forudgående administrative klageprocedure, der har til formål at løse konflikter mellem tjenestemænd og administrationen i mindelighed, overholdes. For at dette formål kan nås, må ansættelsesmyndigheden være tilstrækkeligt præcist bekendt med de klagepunkter, som de pågældende fremfører mod den anfægtede afgørelse. Enhver indsigelse, som ikke er blevet påberåbt i klagen under den administrative procedure, skønt den pågældende har fået lejlighed til at fremsætte den, må derfor afvises.

(jf. præmis 25)

Henvisning til: Retten, 30. november 1994, sag T-558/93, G. mod Kommissionen, Sml. Pers I-A, s. 227, og II, s. 875, præmis 27; Retten, 4. maj 1999, sag T-242/97, Sml. Pers. I-A, s. 77, og II, s. 401, præmis 58.

2. En erstatningspåstand kan, når den har umiddelbar tilknytning til annullationspåstanden, antages til realitetsbehandling i forbindelse med annullationsøgsmålet, uden at det kræves, at der forinden er fremsat krav over for ansættelsesmyndigheden om erstatning af det påståede tab og indgivet en klage over en stiltiende eller udtrykkelig afvisning heraf.

(jf. præmis 29)

Henvisning til: Retten, 28. maj 1998, forenede sager T-78/96 og T-170/96, Sml. Pers I-A, s. 239, og II, s. 745, præmis 157.

3. I vedtægtens artikel 62 bestemmes, at tjenestemandens vederlag omfatter en grundløn, familietillæg og godtgørelser. Det fremgår af denne artikel, at der er en klar sondring mellem begrebet grundløn og begrebet godtgørelser.

Reglen i vedtægtens artikel 46, stk. 2, hvorefter en tjenestemand i sin nye lønklasse i intet tilfælde oppebærer en grundløn, der er lavere end den, han ville have fået i sin tidligere lønklasse, finder ikke anvendelse på tjenestemandens samlede vederlag som omhandlet i artikel 62, idet der her udelukkende henvises til grundlønnen.

(jf. præmis 38 og 40)